

מו:

עין משפט
נר מצוה

ה' א' מ"י פ"ז מהלכות פסולי
המוקדשין הל' ו' ז'
ד' ב' מ"י שם הלכה א' והל' ט'
ז' ג' ד' מ"י פ"ג מהל' מעילה
הלכה ז'

מוסף רש"י

[illegible]

שיטה מקובצת

ח

נִימָא דְלֵא בְרָא בְרָא (דף קס"ה ד"ה ורצ) פירש"י: **הַחֲמָשָׁת הָעוֹף בַּמַּעֲשֶׂה עוֹלָה פְּסוּלָה**, דשני במל'יקה. פי' מולק ב' צ' סימנין והצדיל. וכי קאמר שני צהזאה היינו שלא הוא אלף מינה והואל עשה למטה דכיו חטאת ולא מני לפרושי שני בצמליקה שעשאה למעלה

[illegible]

ואוקיימנא רישא דשני במליקה וסיפא בהאזהרהך צבא דעולא
 דשני במליקה כדפרישית וגראה לפרס לעולם מיירי הך
 צבא דעולא דשני במינאי וגרעא [מנשפך מעט] משום דמיז
 נהיגי דם למזבח נתכפרו פעלים מדשמואל כ"ב (דף טו:) והרי
 נתכפרו כפול ולא מהני מה שמסתמא א"כ"ו כיון דכבר נתכפרו והי
 ותיממה הוא לוא דמנפרי שעשה עבודה שלא דכרה ללא דמי לנתנו
 מעל הכבש [ח] ועל היסוד שהעבודה כמותה אלא ששני מקומו
 וגראה [ח] כפי' הקונט' דכמשה חטא היינו שלא עשה מינאי אלא הוזה
 למז' [ד] מינאי [בחתמת] לא מעבד ופסולה משום דלא עשה מינאי
 בעולה זו לליתא [ח] לפרושי דשני במינאי שעשה המינאי למטה דהא
 קראי ארישא ועוד דהיינו סיפא (עשה למטה) דקתני עשה למטה
 כדכמשה כולו וה"פ [הקונטרס] לעיל גבי חטא כמשה עולה ומפרש
 דשני צבאה היינו צבא הזו אלא מינא גרידא ומינא עדיין מה לו
 להשגיחם לדרק ע"כ צבא זו אלא במינא דמשמע שאין יכול להשגיח
 בענין אחר רישא וסיפא במליקה ומצעתא במינאי צבאה הכי יכול
 דהא דחטא אוקיימנא רישא במליקה וסיפא בהאזהרה ופולגתא
 דר' [ח] ר' יהושע במליקה וגראה שאין הש"ס מתמיה על סיפא דצבא

לחטאת צמאי דמיירי דשני צהורה כיון דלנא משכחת בה פסוג צשינו דל
 אומאי מועלין בהן למאן דאמר היתר שחיטה שנינו צריש מסכת מ
 שעשה למעלה כמעשה כולן ואפילו כמעשה חטאת לשם חטאת וקתא

חטאת העוף פרק שביעי זבחים

דבר | אכמעשה עולה לשם חטאת קרי ומיזעי ליה איז דבר
בחטאת עשה כמעשה עולה: אי יומא דגני במליקא. שהדיל: יומא.
הא דקתני פסולה דלא כר"א: ומהדר הש"ס מפרקי קרי קרי דלא ודאי
פלגי רבנן | עליה ולא מי אוקמה חטאת דמייקין דלעיל דלא כר"א
דקתני (ספד) | הדליל בחטאת פסול: לא.

כלומר הק' אפי' כר"א: דשני בזה"ש
 שלא הזה אללא מילה שהמציא היא
 עבודה העולה: ה"נ מסתברא. דכל
 שינוי דמתני' בזה"ש הוא: דשני במאי.
 איזהו עבודה למעלה עשה: האמר
 מה. גבי חטאת העוף בפירשין דלעיל

[סג.] מליקה בכל מקום כו' ^א ומדסיפא
 דאירי בשניו למעלה בהזזה אירי
 רישא נמי דאירי בשניו מעשיה
 בהזזה מיירי: הא כדאיפא והא
 כדאיפא: כל חדא וחדא במה דהוי
 שניו לגביה מיירי רישא דמירי בשניו
 מעשיה איכא למימר דבמליקה נמי
 אירי סיפא ^ב דמעשה דמליקה לא
 הוי שניו מיתוקם בהזזה: דשני במא:
 הני מעשה ^א חטאת דקמני במאי שני:
 דשני במליקה: שלא הדיל: ^ב מדקמני ^א
 סיפא: כלומר הא דקמני סיפא כולן
 מועלין בן וקאי נמי ^ב אעשה כמעשה
 חטאת לשון חטאת: נימא דלא כרבי
 יהושע: דאירי אמר ^א אין מועלין בן
 דבמניתי: אלא במאי: ובהא ^ב כן
 פליג ר' יהושע דטעמא כדרב אדא
 דאמר ^א: אומר היה רבי יהושע עולת
 העוף שעשאה למטה כמעשה חטאת
 לשם חטאת נמשכת משם עולה
 ונעשית חטאת העוף והאי טעמא
 ליכא למימר אלא דשני במליקה
 כדמפרש לה רב אשי לקמן ^א מסוס
 הדעולה לריבה שני סימנין וחטאת
 כדשירה בסימן אחד מליקת ^ב עולת
 העוף למטה ליתא זה שמולקה
 למטה ולשם חטאת בסימן ראשון
 השלים זה כל מעשה החטאת לפיכך
 יארתה ^ב משם עולה ונעשית חטאת
 והוהיא חטאת העוף שעשאה למטה
 כמעשה חטאת לשם חטאת שאין זה
 ממיליה אלא היכא דבמליקה לא שני
 וממולקת למעלה וכמעשה עולה חו
 ללא נמשכת ^א בשניו דמיאוי שלא מיאיה
 אלא היזה דנין חטאת למטה למיחוי

בַּחֲסֻמַּת הָעוֹף: **חֹמֶר דִּלִּיר יְהוֹשֻׁעַ דְּרָנִי בְּמִלְקָה**. וְעִמָּם דְּכַפְרִישִׁית:
יִרְשָׁא בְּמִלְקָה. מִשּׁוּם דְּבִצְיַת לִאֲרוּמָה ^[א] דְּלֵא כִרְיָא דְּרִבִּי שְׁמֵעוֹן
דִּבְלִיתוּמָמָא סָמָא ^[ב] בְּאִידֵךְ פִּירְקִין וְהָךְ סִיפָא פְּלוּגְמָא דְּרִבִּי יְהוֹשֻׁעַ
עִיבִי בְּמִלְקָה: **מִלְּעִסָא בְּמִיּוֹ**. דְּמִיתּוּמָמָא ^[ג] כְּרִבִּי יְהוֹשֻׁעַ מִשּׁוּם
דְּרִירָא שְׁמוּתִי הוּא: **בִּרְתִּנִּי** ^[ד] וְכוּן. אַעֲיִיפִי שְׁנַפְסֵלוּ מִלְּתִקַּן מִתְּהַרְתּוּן:
מִדִּירִי נִבְלָה ^[ה] וְאִין עֵמָא ^[ו] צְבִיבִי. דִּין נִבְלָה עוֹף טוֹהֹר:
וְאִף בְּחֻמָּתָא הוֹאִיל וְנַפְסֵלוּ וְאִין בְּהֵן שַׁעַת הֵימָר
לְכַהֲנִים לֹא יֵלָא מִיָּד מַעֲיֵלָה שְׂבָה: **חוּץ חֻמָּתָא הָעוֹף שַׁעֲשֵׂא**
לְמַטָּה כְּמַעֲשֵׂה חֻמָּתָא לֵשׁ חֻמָּתָא. דְּכִשְׂרִיָּה הִיא וְיֵשׁ לָהּ שַׁעַת
הֵימָר לְכַהֲנִים וְשׁוּב אִין בְּהּ מַעֲיֵלָה אִפִּילוּ לָרָ: **רִבִּי אֱלִיעֶזֶר**
אֹמֵר מוֹעֵלִין בֶּהּ. דְּהָא עוֹלָה הִיא וְיָמִי הוֹיָאָה מִמַּעֲשִׂיתָהּ, שַׁעַת הֵימָר
לְכַהֲנִים אִין לָהּ: **רִבִּי יְהוֹשֻׁעַ אֹמֵר אִין מוֹעֵלִין**. דִּכּוּן דְּשִׁינָה שְׂמָה
וּמַעֲשִׂיָּה וּמְקוּמָה לֵשׁ חֻמָּתָא נַעֲשִׂית חֻמָּתָא כְּדַמְפְּרַשׁ בְּגַמ' ^[ז]: **וְמָה**
חֻמָּתָא הָעוֹף שְׁאִין מוֹעֵלִין ^[ח] **לְשָׂמָה**. שְׁהֵרִי נִכְלָתָא לְכַהֲנִים: **שִׁינָה**
וּפְסָלָהּ ^[ט] וְלֹא בָּהּ לְכַלֵּל הֵימָר עוֹלֵתֵין בֶּהּ דְּהָא רִבִּי יְהוֹשֻׁעַ
גּוֹפִיָּה לֹא פְּלִיג עֵמָא ^[י]: ^(ב) **(דְּבִרַּר שִׁמְרָא עוּ מַעֲשִׂיָּה**. **לֵשׁ עוֹלָה**
שַׁחֲטוּן

קָה דמליקה ככל מקום כמזבח (כשירה) ו"ח"ט [א] חי נח שני חנה כמליקה
ה (ד' ה.) וזה היה לו היסוד שחיתה ויחלה מידי מעילה וכן חטאת
אִפֹּא דמועלין זה אִמֵּא הרי היה לה שעת הכושר והיסוד [א] מליקה:

מסורת הש"ס

(ח) [לעיל סה: 3] (ז) [מעילה
ג. 2] (ג) לקמן, (ד) מעילה ב.

הגהות הב"ח

(ח) רש"י ד"ה שינה את שמה וכו' לא פליג עליה (דלדצר) בשינה שמה לשם עולה שיש בו מעילה כז"ל והד"א:

שינויי נוסחאות

[א] שמעון ה"נ דלא כראב"ש,
 גלא הב"ע דשני כו' (ש"ס):
 [ב] ככ"ז וד"ו מלקה ובשמכ"י
 מיקון מלקה (ש"ס): [ג] ז"ל
 גלא הא דקטני (כ"ב): [ד] ז"ל
 אלא (כ"ט): [ה] מתיבם וכוך
 עד עולת העוף, ש"ן למשה
 הקדומה (ש"ט): [ו] ז"ל מתיב
 מתיבם רבנן נמחק (ש"ס):
 [ז] איזו עברה עשה למעשה
 (כתנ"י, ב"ש): [ח] כלא הסד'
 ומה"ז ומדסיפא (צ"ק):

[illegible][illegible]

ורבי"א תירץ דדוקא בעופות דליכא אלא ב' מיני קרבנות חטאת או עולה שיך טעם המ דתהוי שלמים הרי יש הרבה קרבנות שדומין במעשיהן זה לזה:

